

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

Chú Giải Bốn Sách Tin Lành
Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ
TL076 Đức Tin của Người Đàn Bà Ca-na-an
Đức Chúa Jesus Chữa Lành Người Điếc và Ngọng
Đức Chúa Jesus Hóa Bánh Ra Nhiều Lần Thứ Nhì
Ma-thi-ơ 15:21-39; Mác 7:24-8:10

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Ma-thi-ơ 15:21-39

21 Đức Chúa Jesus đã lên đường, từ đó, đi vào trong các phần của Ti-rơ và Si-đôn.

22 Kìa, một người đàn bà Ca-na-an, đã đến từ biên giới ấy, đã kêu với Ngài rằng: "Lạy Chúa, con cháu của Đa-vít, xin thương xót tôi! Con gái của tôi bị quỷ ám nặng lắm."

23 Nhưng Ngài đã chẳng đáp một lời với bà. Các môn đồ của Ngài đã đến, xin Ngài rằng: "Xin Ngài cho người đi, vì người kêu van ở đằng sau chúng ta."

24 Ngài đã đáp lời rằng: "Ta đã được sai đến chỉ với những con chiên lạc mất của nhà I-sơ-ra-ên."

25 Nhưng bà đã đến, quỳ lạy Ngài, thưa rằng: "Lạy Chúa, xin giúp tôi!"

26 Ngài đã đáp lời rằng: "Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho những con chó con."

27 Bà đã thưa: "Lạy Chúa, thật như vậy, nhưng những con chó con ăn từ những miếng vụn rớt xuống, từ bàn của chủ chúng nó."

28 Khi ấy, Đức Chúa Jesus đã đáp lời, phán với bà: "Hỡi đàn bà! Đức tin của ngươi là lớn. Việc phải xảy ra cho ngươi, theo ý của ngươi." Cũng từ giờ đó, con gái của bà được chữa lành.

29 Đức Chúa Jesus đã rời khỏi đó. Ngài đã đến gần Biển Ga-li-lê, rồi lên trên núi mà ngồi đó.

30 Nhiều đoàn dân đông đã đến với Ngài, đem theo những kẻ què, mù, câm, tàn tật và nhiều kẻ bệnh khác, đặt họ xuống nơi chân của Đức Chúa Jesus, thì Ngài đã chữa lành họ.

31 Vậy, các đoàn dân đông đã ngạc nhiên, khi họ đã thấy những kẻ câm nói, những kẻ tàn tật khỏe mạnh, những kẻ què bước đi, những kẻ mù nhìn thấy. Họ đã tôn vinh Đức Chúa Trời của dân I-sơ-ra-ên.

32 Khi đó, Đức Chúa Jesus đã gọi các môn đồ của Ngài, phán rằng: "Ta thương xót đoàn dân, vì giờ đây, họ đã ba ngày ở cùng Ta, họ không có gì để ăn. Ta không muốn cho họ nhịn đói mà về, kéo họ ngất xỉu trên đường chẳng."

33 Các môn đồ của Ngài thưa với Ngài: "Trong đồng vắng, làm sao chúng ta có nhiều bánh để nuôi đoàn dân đông?"

34 Đức Chúa Jesus phán với họ: "Các người có mấy cái bánh?" Họ đã thưa: "Bảy, và vài con cá nhỏ."

35 Ngài đã truyền cho đoàn dân ngồi xuống trên đất.

36 Kế đó, Ngài đã lấy bảy cái bánh và mấy con cá, tạ ơn, bẻ ra, và Ngài đã trao cho các môn đồ của Ngài. Các môn đồ đã trao cho dân chúng.

37 Hết thấy họ đã ăn và được no. Họ đã nhặt những miếng thừa được bảy giỏ đầy.

38 Những người đã ăn là bốn ngàn người nam, không kể những đàn bà và những trẻ con.

39 Rồi, Ngài đã giải tán đoàn dân. Ngài đã xuống thuyền mà vào đến biên giới của Ma-ga-đan.

Mác 7:24-37

24 Kế đó, Ngài đã trỗi dậy, từ đó, đi đến biên giới của Ti-rơ và Si-đôn. Ngài đã đi vào một ngôi nhà, không muốn cho ai biết. Nhưng Ngài đã không thể ẩn mình.

25 Vì một người đàn bà mà con gái của người có tà linh, đã nghe về Ngài, đã đến, gieo mình nơi chân Ngài.

26 Người đàn bà là người Hy-lạp, dân Si-rô-phê-ni-xi. Người xin rằng,

Ngài đuổi quỷ ra khỏi con gái của người.

27 Nhưng Đức Chúa Jesus đã phán với người: "Hãy để con cái được ăn no trước! Vì không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho những con chó con."

28 Nhưng người đã đáp lời, thưa với Ngài: "Lạy Chúa, thật như vậy, vì những con chó con dưới bàn ăn những miếng vụn của con cái."

29 Ngài đã phán với người: "Hãy đi! Bởi lời này, quỷ đã ra khỏi con gái của người."

30 Khi người đã đi trở về nhà của mình, người đã tìm thấy quỷ đã ra khỏi và đứa bé gái đã nằm trên giường.

31 Ngài đã lại lìa khỏi biên giới của Ti-rơ và Si-đôn. Ngài đã đi đến Biển Ga-li-lê, vào giữa các địa phận của Đê-ca-bô-ơ.

32 Người ta đem một người điếc và ngọng đến với Ngài, để xin Ngài đặt tay trên người.

33 Ngài đã đem người riêng ra, khỏi đám đông, để các ngón tay của Ngài vào các lỗ tai của người. Ngài đã nhổ và chạm vào lưỡi của người.

34 Ngửa mặt lên trời, Ngài đã than thở, và phán với người: "Ép-pha-ta!" Nghĩa là: Hãy mở ra!

35 Tức thì các lỗ tai của người đã được mở ra, sự trói buộc của lưỡi người đã được mở, người đã nói rõ ràng.

36 Ngài đã truyền cho họ rằng, họ không được nói với ai. Nhưng Ngài càng truyền cho họ thì họ càng nói đến càng hơn.

37 Họ đã kinh ngạc quá đỗi mà rằng: Ngài đã làm mọi việc cách tốt lành. Ngài khiến kẻ điếc nghe, lẫn kẻ câm nói.

Mác 8:1-10

1 Trong những ngày đó, đoàn dân trở nên rất đông và họ không có gì để ăn. Đức Chúa Jesus đã gọi các môn đồ của Ngài và phán với họ:

2 "Ta thương xót đoàn dân, vì giờ đây, họ đã ba ngày ở cùng Ta, họ không có gì để ăn.

3 Nếu Ta cho họ nhịn đói trở về nhà của họ, họ sẽ ngất xỉu trên đường, vì nhiều người trong họ đã từ xa đến."

4 Các môn đồ của Ngài đã đáp lời Ngài: "Trong đồng vắng này, làm sao một người có thể cho những người này ăn bánh?"

5 Ngài đã hỏi họ: "Các người có mấy cái bánh?" Họ đã thưa: "Bảy".

6 Ngài đã truyền cho đoàn dân ngồi xuống trên đất. Ngài đã lấy bảy cái bánh, tạ ơn, bẻ ra và Ngài đã trao cho các môn đồ của Ngài. Họ đã đặt xuống trước đoàn dân.

7 Họ cũng có mấy con cá nhỏ. Ngài đã chúc phước, rồi, bẻ cũng đặt xuống trước đoàn dân.

8 Họ đã ăn và đã được no. Họ đã nhặt những miếng thừa được bảy giỏ.

9 Những người đã ăn là khoảng bốn ngàn người. Ngài đã giải tán họ.

10 Ngài đã lập tức vào trong thuyền với các môn đồ của Ngài, và đã vào đến các phần của Đa-ma-nu-tha.

Trong bài này, chúng ta sẽ học về đức tin của một người đàn bà Ca-na-an đã khiến cho con gái của bà được chữa lành chứng quỷ ám; học về sự Đức Chúa Jesus đã chữa lành nhiều người có bệnh, đặc biệt là một người điếc và ngọng, bên bờ Biển Ga-li-lê, thuộc lãnh thổ Ê-ca-bô-lơ; và học về sự cũng tại đó, Đức Chúa Jesus đã hóa bánh và cá ra nhiều cho hơn bốn ngàn người ăn.

Đây là lần thứ nhì Đức Chúa Jesus hóa bánh ra nhiều cho hàng ngàn người ăn. Lần thứ nhất được ghi chép trong Ma-thi-ơ 14:13-21; Mác 6:30-44; Lu-ca 9:10-17; và Giăng 6:1-15. Cả hai lần đều xảy ra bên bờ phía đông của Biển Ga-li-lê. Lần thứ nhất ở về hướng bắc, gần Bết-sai-đa. Lần thứ nhì là một địa phương ở về hướng nam, thuộc bờ cõi Ê-ca-bô-lơ. Trên bản đồ minh họa thứ tự hành trình của Đức Chúa Jesus, như đã thuật lại trong Ma-thi-ơ 15:21-39, chúng tôi chỉ tạm thời đánh dấu (4) vào một vùng đất bên bờ biển, thuộc Ê-ca-bô-lơ. Vì Thánh Kinh không xác định địa danh.

Nhìn vào bản đồ minh họa, quý ông bà, anh chị em sẽ thấy các số thứ tự từ (1) đến (5).

(1) Đức Chúa Jesus khởi hành từ Ca-bê-na-um.

(2) và (3) Đức Chúa Jesus đến biên giới của Ti-rơ và Si-đôn.

(4) Đức Chúa Jesus đến bờ Biển Ga-li-lê, thuộc địa phận của Ê-ca-bô-lơ.

(5) Đức Chúa Jesus đến Đa-ma-nu-tha, có lẽ là một làng nhỏ, gần thành

Ma-ga-đan.

Minh họa: Thứ tự hành trình của Đức Chúa Jesus trong Ma-thi-ơ 15:21-39

https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2024/08/ThuTuHanhTrinhCuaDucChuaJesusTrongMathio_15_21-39.png

Ma-thi-ơ 15:21-22

21 Đức Chúa Jesus đã lên đường, từ đó, đi vào trong các phần của Ti-rơ và Si-đôn.

22 Kìa, một người đàn bà Ca-na-an, đã đến từ biên giới ấy, đã kêu với Ngài rằng: "Lạy Chúa, con cháu của Đa-vít, xin thương xót tôi! Con gái của tôi bị quỷ ám nặng lắm."

Mác 7:24-26

24 Kế đó, Ngài đã trở dậy, từ đó, đi đến biên giới của Ti-rơ và Si-đôn. Ngài đã đi vào một ngôi nhà, không muốn cho ai biết. Nhưng Ngài đã không thể ẩn mình.

25 Vì một người đàn bà mà con gái của người có tà linh, đã nghe về Ngài, đã đến, gieo mình nơi chân Ngài.

26 Người đàn bà là người Hy-lạp, dân Si-rô-phê-ni-xi. Người xin rằng, Ngài đuổi quỷ ra khỏi con gái của người.

Sau khi phán dạy những người Pha-ri-si về sự những gì mới thật làm cho một người bị ô uế, thì Đức Chúa Jesus đã rời khỏi thành Ca-bê-na-um để đi đến hai thành Ti-rơ và Si-đôn.

Ma-thi-ơ dùng danh từ “các phần” (G3313), Mác dùng danh từ “đường biên” (G3181) số nhiều, có nghĩa là “biên giới”. Có thể cả Ma-thi-ơ và Mác đều muốn nói rằng, Đức Chúa Jesus đã đi đến một khu vực nằm giữa hai thành Ti-rơ và Si-đôn. Ngài muốn ra khỏi xứ Ga-li-lê, tìm đến một nơi ít người để được yên tĩnh. Vì thế, Ngài không đến Ti-rơ hay Si-đôn là hai thành phố lớn, mà Ngài chỉ đến một làng nhỏ, nằm trên biên giới của hai thành ấy. Trên đường Ngài và các môn đồ đi vào trong một ngôi nhà tại đó thì đã có người tìm đến Ngài. Đó là một người đàn bà thuộc dân ngoại, không phải dân I-sơ-ra-ên. Dân I-sơ-ra-ên thời bấy giờ gọi chung tất cả các dân khác là người Hy-lạp. Danh từ “Si-rô-phê-ni-xi” được dùng để gọi những người Phê-ni-xi sống trong tỉnh Si-ri của đế quốc La-mã, như dân của hai thành Ti-rơ và Si-đôn. Người đàn bà ấy có đứa con gái bị quỷ ám nên đã tìm đến Đức Chúa Jesus, để xin Ngài đuổi quỷ cho con gái của bà.

Chúng ta không biết nhờ đâu mà bà biết Đức Chúa Jesus vừa đến địa phương ấy. Nhưng bà đã nghe biết tiếng đồn về sự chữa bệnh, đuổi quỷ của Chúa nên bà đã đến, sấp mình nơi chân của Ngài, xin Ngài đuổi quỷ cho con gái của bà. Sứ Đồ Ma-thi-ơ có mặt bên cạnh Chúa nên đã ghi lại lời cầu xin của bà. Là một người dân ngoại nhưng bà biết Đức Chúa Jesus là con cháu của Đa-vít. Bà cầu

xin Chúa thương xót bà, chữa lành cho con gái của bà.

Ma-thi-ơ 15:23-24

23 Nhưng Ngài đã chẳng đáp một lời với bà. Các môn đồ của Ngài đã đến, xin Ngài rằng: "Xin Ngài cho người đi, vì người kêu van ở đằng sau chúng ta."

24 Ngài đã đáp lời rằng: "Ta đã được sai đến chỉ với những con chiên lạc mất của nhà I-sơ-ra-ên."

Chúng ta có thể hiểu là người đàn bà ấy đã kêu xin với Chúa, như Ma-thi-ơ đã ghi lại trong câu 22, trước khi bà đến trước Chúa, sắp mình trước Ngài, và tiếp tục kêu xin, như Ma-thi-ơ và Mác đã cùng ghi trong câu 25.

Trước khi bà đến sắp mình trước Chúa thì các môn đồ của Chúa đã xin Chúa bảo bà đi khỏi đó. Vì bà cứ theo sau Chúa và các môn đồ, mà kêu xin. Đức Chúa Jesus đã đáp lời các môn đồ nhưng có lẽ cũng để cho người đàn bà nghe biết, rằng Ngài chỉ được sai đến với dân I-sơ-ra-ên đang bị sai lạc khỏi lẽ thật của Thiên Chúa.

Ma-thi-ơ 15:25-27

25 Nhưng bà đã đến, quỳ lạy Ngài, thưa rằng: "Lạy Chúa, xin giúp tôi!"

26 Ngài đã đáp lời rằng: "Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho những con chó con."

27 Bà đã thưa: "Lạy Chúa, thật như vậy, nhưng những con chó con ăn từ những miếng vụn rớt xuống, từ bàn của chủ chúng nó."

Mác 7:27-28

27 Nhưng Đức Chúa Jesus đã phán với người: "Hãy để con cái được ăn no trước! Vì không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho những con chó con."

28 Nhưng người đã đáp lời, thưa với Ngài: "Lạy Chúa, thật như vậy, vì những con chó con dưới bàn ăn những miếng vụn của con cái."

Người đàn bà đã đến, sắp mình trước Chúa, cầu xin sự cứu giúp của Ngài. Đức Chúa Jesus đã đáp lời bà: "Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho những con chó con." Chữ "bánh" ở đây được dùng để tiêu biểu cho những ơn phước của Đức Chúa Trời ban xuống. Chữ "con cái" được dùng để chỉ về dân I-sơ-ra-ên, một dân tộc đã được Đức Chúa Trời chọn làm con dân của Ngài, gọi

là “con trai” và “con đầu lòng” của Ngài (Xuất Ê-díp-tô Ký 4:22). Chữ “những con chó con” được dùng để chỉ những trẻ con thuộc các dân ngoại. Vì dân ngoại bị dân I-sơ-ra-ên xem là ô uế và chó là con vật thuộc loài là ô uế.

Tuy nhiên, lời phán của Đức Chúa Jesus không có ý miệt thị con gái của người đàn bà đang cầu xin Ngài. Ngài dùng quan điểm của người I-sơ-ra-ên đối với các dân ngoại để thử đức tin của người đàn bà Si-rô-phê-ni-xi.

Câu trả lời của bà vừa thể hiện tính khiêm nhường, vừa thể hiện đức tin của bà nơi sự thương xót dư dật của Đức Chúa Trời và nơi quyền năng chữa lành của Đức Chúa Jesus.

Như trong các câu chuyện khác, chúng ta hiểu rằng, Ma-thi-ơ và Giăng có mặt bên cạnh Chúa, là chứng nhân trực tiếp nên có lẽ hai ông đã ghi rất sát với nguyên văn lời phán của Đức Chúa Jesus và lời nói của những người khác. Còn Mác và Lu-ca thì ghi lại theo lời tường thuật của các chứng nhân. Vì thế, có thể Mác và Lu-ca đã ghi lại lời đối đáp theo trí nhớ hoặc theo sự diễn giải của người thuật chuyện. Dù cách dùng từ ngữ của Mác và Lu-ca có khi khác với của Ma-thi-ơ và Giăng, nhưng ý chính thì không sai trật. Ngoài ra, có khi Mác và Lu-ca ghi thêm một vài chi tiết mà Ma-thi-ơ và Giăng bỏ qua. Bởi đó, khi đối chiếu và kết hợp bốn sách Tin Lành, chúng ta có được bản tường trình đầy đủ hơn.

Ma-thi-ơ 15:28

28 Khi ấy, Đức Chúa Jesus đã đáp lời, phán với bà: "Hỡi đàn bà! Đức tin của ngươi là lớn. Việc phải xảy ra cho ngươi, theo ý của ngươi." Cũng từ giờ đó, con gái của bà được chữa lành.

Mác 7:29-30

29 Ngài đã phán với người: "Hãy đi! Bởi lời này, quỷ đã ra khỏi con gái của ngươi."

30 Khi người đã đi trở về nhà của mình, người đã tìm thấy quỷ đã ra khỏi và đứa bé gái đã nằm trên giường.

Sau câu trả lời của người đàn bà, Đức Chúa Jesus đã khen bà. Ngài gọi bà là “Hỡi đàn bà!” Đó là cách gọi tôn kính của người I-sơ-ra-ên, như khi Ngài gọi bà Ma-ri, mẹ của Ngài (Giăng 2:4). Ngài khen đức tin của bà là lớn. Chính vì có đức tin lớn mà bà đã đạt được điều ao ước phải lẽ của bà.

Rất có thể Ma-thi-ơ ghi lại phần đầu câu phán của Đức Chúa Jesus, còn Mác thì ghi lại phần sau. Lời phán đầy đủ của Chúa có thể là: *"Hỡi đàn bà! Đức tin*

của người là lớn. Việc phải xảy ra cho người, theo ý của người. Hãy đi! Bởi lời này, quý đã ra khỏi con gái của người."

Chúng ta có thể hình tưởng rằng, ngay khi người đàn bà tuyên xưng đức tin của mình thì Đức Chúa Trời đã sai các thiên sứ của Ngài đánh đuổi tà linh đang ám nhập đưa con gái của bà. Đó là lý do Đức Chúa Jesus phán: *"Bởi lời này, quý đã ra khỏi con gái của người."* "Bởi lời này" là bởi lời tuyên xưng của bà về sự những trẻ con của dân ngoại cũng được hưởng những ơn phước dư thừa Đức Chúa Trời ban cho dân I-sơ-ra-ên.

Thực tế, bất cứ ai có đức tin thật nơi Thiên Chúa thì đều nhận được sự thương xót và ơn phước của Thiên Chúa. Con dân Chúa sống bởi đức tin, như Lời Chúa đã khẳng định trong Ha-ba-cúc 2:4, được Sứ Đồ Phao-lô nhắc lại trong Rô-ma 1:17; Ga-la-ti 3:11; Hê-bơ-rơ 10:38; và Phao-lô cũng dạy cho con dân Chúa tại Cô-rinh-tô rằng:

"Vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chẳng phải bởi sự mắt thấy." (II Cô-rinh-tô 5:7).

Chỉ những ai sống bởi đức tin mới luôn vui thỏa và bình an trong mọi cảnh ngộ, và luôn nhận được những lời cầu xin phải lẽ của mình. Lời cầu xin phải lẽ là lời cầu xin không nghịch lại tiêu chuẩn yêu thương, thánh khiết, và công chính của Thiên Chúa. Bởi lời tuyên xưng đức tin của chúng ta mà ma quỷ phải lui xa. Bởi lời tuyên xưng đức tin của chúng ta mà chúng ta nhận được những điều Chúa đã hứa ban cho chúng ta, trong đời này lẫn trong đời sau. Điều lớn hơn hết là nhận được sự sống đời đời trong Vương Quốc Trời.

Ma-thi-ơ 15:29-31

29 Đức Chúa Jesus đã rời khỏi đó. Ngài đã đến gần Biển Ga-li-lê, rồi lên trên núi mà ngồi đó.

30 Nhiều đoàn dân đông đã đến với Ngài, đem theo những kẻ què, mù, câm, tàn tật và nhiều kẻ bệnh khác, đặt họ xuống nơi chân của Đức Chúa Jesus, thì Ngài đã chữa lành họ.

31 Vậy, các đoàn dân đông đã ngạc nhiên, khi họ đã thấy những kẻ câm nói, những kẻ tàn tật khỏe mạnh, những kẻ què bước đi, những kẻ mù nhìn thấy. Họ đã tôn vinh Đức Chúa Trời của dân I-sơ-ra-ên.

Mác 7:31-35

31 Ngài đã lại lìa khỏi biên giới của Ti-rơ và Si-đôn. Ngài đã đi đến Biển Ga-li-lê, vào giữa các địa phận của Đê-ca-bô-lor.

32 Người ta đem một người điếc và ngọng đến với Ngài, để xin Ngài đặt tay trên người.

33 Ngài đã đem người riêng ra, khỏi đám đông, để các ngón tay của Ngài vào các lỗ tai của người. Ngài đã nhỏ và chạm vào lưỡi của người.

34 Ngửa mặt lên trời, Ngài đã than thở, và phán với người: "Ép-pha-ta!" Nghĩa là: Hãy mở ra!

35 Tức thì các lỗ tai của người đã được mở ra, sự trói buộc của lưỡi người đã được mở, người đã nói rõ ràng.

Sau sự kiện đưa con gái của người đàn bà Si-rô-phê-ni-xi được chữa lành, Đức Chúa Jesus đã lên đường, rời khỏi vùng biên giới của Ti-rơ và Si-đôn, về lại vùng ven Biển Ga-li-lê. Theo Mác thì Ngài đến vùng ven Biển Ga-li-lê thuộc xứ Ê-de-ca-bô-lơ. Danh từ "Ê-de-ca-bô-lơ" (G1179) có nghĩa là "mười thành phố". "Ê-de-ca" có nghĩa là "mười". "Bô-lơ" có nghĩa là "thành phố". Vùng đất Ê-de-ca-bô-lơ nằm về phía đông của sông Giô-đanh và Biển Ga-li-lê. Thánh Kinh không nói rõ Đức Chúa Jesus đã đến làng hay thành nào thuộc Ê-de-ca-bô-lơ. Vì thế, chúng tôi chỉ tạm đánh dấu (4) một khu vực bên bờ Biển Ga-li-lê, gần với đường biên giới của Si-rô-phê-ni-xi và Ê-de-ca-bô-lơ. Rất có thể Đức Chúa Jesus đã trở lại xứ của dân Ga-đa-ra, nơi Ngài đã chữa lành cho hai người Ga-đa-ra bị quỷ ám (Ma-thi-ơ 8:28-34; Mác 5:1-20; Lu-ca 8:26-39).

Có một điều đáng cho chúng ta để ý trong bài học này, đó là vùng biên giới của Ti-rơ và Si-đôn cùng bờ Biển Ga-li-lê thuộc Ê-de-ca-bô-lơ đều là các khu vực sinh sống của dân ngoại, hiếm có làng của dân I-sơ-ra-ên. Chúng ta có thể hiểu rằng, khi Chúa chữa lành cho những người có tật bệnh tại vùng đất thuộc Ê-de-ca-bô-lơ, thì trong số những người được chữa lành chắc cũng có nhiều người không phải là dân I-sơ-ra-ên.

Khi đến nơi, Đức Chúa Jesus đã lên một ngọn núi và ngồi tại đó để nghỉ ngơi. Nhưng có nhiều đoàn dân từ các nơi đã kéo đến, tìm Ngài, mang theo những người có bệnh. Hết thầy những người có bệnh đều được Đức Chúa Jesus chữa lành. Nhưng Mác đã ghi lại một trường hợp đặc biệt về một người điếc và nói ngọng. Đây cũng là một sự kiện khó hiểu, thay vì Đức Chúa Jesus chữa lành cho người ấy cách thông thường, như bao nhiêu người khác, thì Ngài lại đem người ấy riêng ra một nơi và trực tiếp chạm vào hai lỗ tai cùng lưỡi của người ấy. Rất có thể Đức Chúa Jesus đã dùng sự kiện này để truyền cho con dân Chúa một ngụ ngôn. Dưới đây là các chi tiết trong sự kiện người điếc và ngọng được chữa lành mà qua đó, chúng ta có thể tìm thấy các bài học thuộc linh.

- Người ấy không tự mình đến với Chúa, nhưng được những người khác

đưa đến. Trong thế gian cũng có biết bao nhiêu người không biết đến Chúa, cần được những người khác rao giảng về Chúa cho họ, đem họ đến với lẽ thật và ơn cứu rỗi của Chúa. Con dân Chúa cần sốt sắng, đưa dắt nhiều người đến với Chúa.

- Người ấy điếc nên không nghe được. Trong thế gian có biết bao nhiêu người nghe mà không hiểu được lẽ thật của Lời Chúa. Họ cần được sự chữa lành thuộc linh để có thể nghe và hiểu được Lời Chúa.
- Người ấy ngọng nên không nói rõ được, nghĩa là không thể dễ dàng diễn đạt ý tưởng. Tính từ “μογιλάλος” (mogilalos) /mog-il-al'-os – mo-ghi-la-lót/ (G3424) có nghĩa là nói một cách khó khăn. Trong thế gian cũng có biết bao nhiêu người không thể nói về Chúa, vì họ không có những ý tưởng rõ ràng về Chúa. Họ cũng cần được sự chữa lành thuộc linh để có thể nói thông suốt về Chúa.
- Đức Chúa Jesus đã đem người ấy riêng ra, xa khỏi đám đông. Có lẽ Đức Chúa Jesus muốn cho người ấy tập trung vào chính Ngài. Tương tự như vậy, Đức Chúa Jesus muốn người được Ngài ban cho sự cứu rỗi hoàn toàn tập trung vào chính Ngài. Vì người ấy sẽ sống cho Chúa và chết cho Chúa.
- Ngài đã để các ngón tay của Ngài vào hai lỗ tai của người ấy. Người điếc không thể nghe nên Chúa chạm các ngón tay vào hai lỗ tai của người ấy, giúp người ấy hiểu, Ngài muốn chữa lành sự điếc của người ấy. Có những sự chữa lành thuộc thể lẫn thuộc linh mà Chúa giúp cho chúng ta biết, Ngài chữa lành cho chúng ta.
- Ngài đã nhỏ nước miếng. Có thể Chúa đã nhỏ nước miếng vào ngón tay của Ngài và dùng đó để xúc vào lưỡi của người ấy. Tương tự như Ngài nhỏ nước miếng, trộn với bụi đất, xúc lên mắt của một người mù (Giăng 9:6). Trong cả hai trường hợp, Thánh Kinh đều không nói vì sao Chúa dùng nước miếng. Chúng ta chỉ có thể hiểu rằng, Chúa dùng DNA khỏe mạnh của Ngài để chữa lành hơn là chỉ dùng lời phán. Chúng ta cũng có thể hiểu rằng, những người thuộc về Chúa được nên một với Ngài không chỉ về phương diện thần trí mà còn về phương diện thân thể xác thịt, như vợ chồng nên một với nhau, tiếp nhận DNA của nhau.
- Ngài đã chạm vào lưỡi của người ấy. Đức Chúa Jesus chạm vào lưỡi của người ấy để người ấy biết, Ngài sẽ chữa lành cho lưỡi của người ấy. Cũng vậy, có những sự chữa lành thuộc thể lẫn thuộc linh mà Chúa giúp cho chúng ta biết, Ngài là Đấng chữa lành cho chúng ta.

- Ngài đã ngửa mặt lên trời. Là hành động quen thuộc của Đức Chúa Jesus cũng như của người I-sơ-ra-ên trong sự cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Chúng ta học theo gương Chúa, luôn giữ sự tương giao với Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện. Đức Thánh Linh, qua Sứ Đồ Phao-lô, đã dạy con dân Chúa như sau:

“Chớ lo phiền gì hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, khẩn xin, và sự tạ ơn mà trình các sự mình xin lên Đức Chúa Trời.” (Phi-líp 4:6).

“Trong mọi sự, hãy tạ ơn! Vì đó là ý muốn của Thiên Chúa trong Đấng Christ Jesus đối với các anh chị em.” (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:18).

- Ngài đã than thở. Động từ “στενάζω” (stenazō) /sten-ad'-zo – xten-á-dô/ (G4727) có nghĩa là than thở, rên siết. Động từ này được dùng chỉ một lần cho Đức Chúa Jesus và cũng được dùng trong các câu dưới đây:

“Không những chúng, mà chúng ta nữa, là những người có trái đầu mùa của Đấng Thần Linh. Chính chúng ta cũng than thở trong chúng ta, trông đợi sự làm con nuôi, là sự cứu chuộc thân thể của chúng ta.” (Rô-ma 8:23).

“Vì trong chỗ ở này thì chúng ta than thở, ước mong mặc lấy chỗ ở từ trời của chúng ta.” (II Cô-rinh-tô 5:2).

“Vì chúng ta là những người đang ở trong lều trại, than thở dưới gánh nặng; trong khi không muốn bởi đó mà bị lột trần, nhưng được mặc, để sự có thể chết bị nuốt bởi sự sống.” (II Cô-rinh-tô 5:4).

Chúng ta không biết nội dung lời than thở của Đức Chúa Jesus. Nhưng có thể đó là lời cầu nguyện của Ngài. Ngài đã than thở với Đức Chúa Trời về những đau khổ của loài người trong thế gian tội lỗi. Chúng ta cũng có thể dâng trình lên Đức Chúa Trời mọi sự than thở của chúng ta.

- Ngài phán với người ấy: “Ép-pha-ta!” Mác đã ghi lại nguyên văn lời phán trong tiếng A-ra-mai của Chúa, có nghĩa là “Hãy mở ra!” Với thẩm quyền của Ngài, Ngài truyền cho hai lỗ tai của người ấy mở ra để nghe, truyền cho lưỡi của người ấy mở ra để nói cách rõ ràng. Chỉ bởi sự ban cho của Chúa mà một người được chữa lành, được phục hồi về thuộc thể lẫn thuộc linh. “Hãy mở ra” còn là mệnh lệnh của Chúa, giải phóng người đến với Ngài ra khỏi mọi sự ràng buộc của tội lỗi.

Chúng ta thấy, Đức Chúa Jesus đã làm bảy động tác, như là một ngụ ngôn đầy ý nghĩa, để chữa lành người ấy.

Qua sự ghi chép của Ma-thi-ơ, chúng ta biết, ngoài người điếc và ngọng được Đức Chúa Jesus chữa lành, do Mác ghi lại, còn có rất nhiều người què, mù, câm, tàn tật, và nhiều bệnh khác cũng được Ngài chữa lành. Vì thế, các đám đông dân chúng đã tôn vinh Đức Chúa Trời của dân I-sơ-ra-ên. Họ nhận biết Đức Chúa Trời của dân I-sơ-ra-ên khác với các thần của các dân tộc khác. Chắc chắn là ngoài Đức Chúa Jesus, chưa bao giờ họ thấy ai có thể chữa lành hết thấy các loại tật bệnh, kể cả sự chữa lành những người bị quỷ nhập như vậy. Tôn vinh Đức Chúa Trời có nghĩa là công nhận và tung hô quyền năng cùng sự từ ái của Đức Chúa Trời đã đem đến sự chữa lành, qua Đức Chúa Jesus.

Mác 7:36-37

36 Ngài đã truyền cho họ rằng, họ không được nói với ai. Nhưng Ngài càng truyền cho họ thì họ càng nói đến càng hơn.

37 Họ đã kinh ngạc quá đỗi mà rằng: Ngài đã làm mọi việc cách tốt lành. Ngài khiến kẻ điếc nghe, lẫn kẻ câm nói.

Đức Chúa Jesus không muốn các đám đông dân chúng loan truyền sự chữa lành của Ngài, có lẽ vì Ngài muốn tạm nghỉ ngơi. Vì nếu họ cứ loan truyền thì sẽ có thêm nhiều người tìm đến với Ngài. Nhưng Ngài càng truyền cho họ thì họ lại càng nói đến càng hơn. Trong suốt ba ngày các đám dân đông ở với Ngài, họ đã chứng kiến biết bao nhiêu sự chữa lành bởi Ngài. Vì thế, họ sốt sắng nói về kinh nghiệm và cũng là phước hạnh lạ lùng của họ.

Ma-thi-ơ 15:32-33

32 Khi đó, Đức Chúa Jesus đã gọi các môn đồ của Ngài, phán rằng: "Ta thương xót đoàn dân, vì giờ đây, họ đã ba ngày ở cùng Ta, họ không có gì để ăn. Ta không muốn cho họ nhịn đói mà về, kéo họ ngất xỉu trên đường vắng."

33 Các môn đồ của Ngài thưa với Ngài: "Trong đồng vắng, làm sao chúng ta có nhiều bánh để nuôi đoàn dân đông?"

Mác 8:1-4

1 Trong những ngày đó, đoàn dân trở nên rất đông và họ không có gì để ăn. Đức Chúa Jesus đã gọi các môn đồ của Ngài và phán với họ:

2 "Ta thương xót đoàn dân, vì giờ đây, họ đã ba ngày ở cùng Ta, họ không có gì để ăn.

3 Nếu Ta cho họ nhịn đói trở về nhà của họ, họ sẽ ngất xỉu trên đường, vì

nhều người trong họ đã từ xa đến."

4 Các môn đồ của Ngài đã đáp lời Ngài: "Trong đồng vắng này, làm sao một người có thể cho những người này ăn bánh?"

Cách đó không bao lâu, cũng trên bờ Biển Ga-li-lê phía đông, gần thành Bết-sai-đa, Đức Chúa Jesus đã làm phép lạ, hóa ra nhiều bánh và cá cho hơn 5.000 người ăn. Thế nhưng khi Chúa bảo các môn đồ rằng, Ngài không muốn cho các đám dân đông nhin đói ra về, thì họ lại đáp lời Ngài:

"Trong đồng vắng, làm sao chúng ta có nhiều bánh để nuôi đoàn dân đông?"

"Trong đồng vắng này, làm sao một người có thể cho những người này ăn bánh?"

Có thể Ma-thi-ơ đã ghi lại câu trả lời của người này và Mác đã ghi lại câu trả lời của người kia. Câu trả lời của các môn đồ khiến cho chúng ta có cảm nghĩ là họ không nhớ gì về phép lạ Chúa đã hóa bánh và cá ra nhiều. Lẽ ra, họ nên thưa với Chúa rằng: "Chúng ta có bảy cái bánh và mấy con cá nhỏ. Xin Ngài hãy cho họ ăn."

Ma-thi-ơ 15:34-36

34 Đức Chúa Jesus phán với họ: "Các ngươi có mấy cái bánh?" Họ đã thưa: "Bảy, và vài con cá nhỏ."

35 Ngài đã truyền cho đoàn dân ngồi xuống trên đất.

36 Kế đó, Ngài đã lấy bảy cái bánh và mấy con cá, tạ ơn, bẻ ra, và Ngài đã trao cho các môn đồ của Ngài. Các môn đồ đã trao cho dân chúng.

Mác 8:5-7

5 Ngài đã hỏi họ: "Các ngươi có mấy cái bánh?" Họ đã thưa: "Bảy".

6 Ngài đã truyền cho đoàn dân ngồi xuống trên đất. Ngài đã lấy bảy cái bánh, tạ ơn, bẻ ra và Ngài đã trao cho các môn đồ của Ngài. Họ đã đặt xuống trước đoàn dân.

7 Họ cũng có mấy con cá nhỏ. Ngài đã chúc phước, rồi, bẻ cũng đặt chúng xuống trước đoàn dân.

Chỉ tới khi Đức Chúa Jesus hỏi họ có mấy cái bánh thì các môn đồ mới thưa rằng, họ có bảy cái bánh và vài con cá nhỏ. Nghĩa là họ có nhiều hơn lần trước. Lần trước, họ chỉ có năm cái bánh và hai con cá nhỏ.

Đức Chúa Jesus đã không nói gì các môn đồ của Ngài. Ngài chỉ truyền cho đoàn dân ngồi xuống trên đất. Rồi, Ngài lấy bánh và cá, tạ ơn, chúc phước, bẻ ra, trao cho các môn đồ để họ phân phát cho đoàn dân.

Ma-thi-ơ dùng động từ “tạ ơn” (G2168). Mác dùng động từ “chúc phước” (G2127). Chúng ta có thể hiểu rằng, Đức Chúa Jesus đã cùng lúc tạ ơn Đức Chúa Trời về thức ăn đã được ban cho và Ngài chúc phước cho bánh và cá để chúng đem lại ích lợi cho những người ăn.

Rất có thể, trong đoàn dân có những người đã từng được ăn bánh và cá do Đức Chúa Jesus làm phép lạ hóa ra nhiều lần thứ nhất.

Chúng ta hãy thử đặt mình vào vị trí của những người được chứng kiến những phép lạ Đức Chúa Jesus làm ra. Chúng ta sẽ cảm nhận như thế nào? Chúng ta sẽ phản ứng như thế nào? Chúng ta có bỏ hết mọi sự, đi theo Ngài, làm môn đồ của Ngài, để được nghe Ngài giảng dạy mỗi ngày? Chúng ta có đứng vững trong đức tin, khi thấy Ngài bị bắt, bị xét xử, và bị đóng đinh trên thập tự giá? Ngày nay, Đức Chúa Jesus vẫn có những lời kêu gọi dành cho mọi người. Kính mời quý ông bà, anh chị em đọc và nghe loạt bài giảng “Bảy Lời Kêu Gọi của Chúa” [1].

Ma-thi-ơ 15:37-39

37 Hết thấy họ đã ăn và được no. Họ đã nhặt những miếng thừa được bảy giỏ đầy.

38 Những người đã ăn là bốn ngàn người nam, không kể những đàn bà và những trẻ con.

39 Rồi, Ngài đã giải tán đoàn dân. Ngài đã xuống thuyền mà vào đến biên giới của Ma-ga-đan.

Mác 8:8-10

8 Họ đã ăn và đã được no. Họ đã nhặt những miếng thừa được bảy giỏ.

9 Những người đã ăn là khoảng bốn ngàn người. Ngài đã giải tán họ.

10 Ngài đã lập tức vào trong thuyền với các môn đồ của Ngài, và đã vào đến các phần của Đa-ma-nu-tha.

Lần thứ nhất, khi Đức Chúa Jesus hóa bánh và cá ra nhiều, có hơn 5.000 người đàn ông, không kể đàn bà và trẻ con, đã được ăn no và còn dư 12 giỏ. Lần thứ nhì, có hơn 4.000 người đàn ông, không kể đàn bà và trẻ con, đã được ăn no và còn dư 7 giỏ. Có lẽ Chúa biết số người lần thứ nhì ít hơn lần thứ nhất

nên Ngài cũng bẻ bánh và cá ít hơn.

Sau khi đoàn dân được ăn no, Đức Chúa Jesus đã giải tán họ để họ ra về. Ngài và các môn đồ cũng lập tức xuống thuyền, đi qua bờ phía tây của Biển Ga-li-lê. Ngài và họ đã cập bến thành Ma-ga-đan, rồi, đi đến một làng nhỏ tên là Đa-ma-nu-tha, thuộc xứ Ga-li-lê.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
24/08/2024

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

[1] <https://timhieuthanhkinh.com/tim-bai-theo-van-abc/>

Karaoke Thánh Ca: “Đời Con Có Chúa”
<https://karaokethanhca.net/doi-con-co-chua/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.

- Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:

<https://christ.thanhkinhvietsu.net/>.